

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA GENERALNA
ZASTĘPCA PROKURATORA
GENERALNEGO
PG IV KSK 347/15

Warszawa, dnia 4. 05. 2015 r.

Sekretariat Wicemarszałek Senatu RP
Marii Pańczyk-Pozdziej
Wpłynęło dn. 5.05. 2015
Nr. UPP 1262 501/M.248
Podpis.....

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 5.05. 2015
nr. 2725 podpis.....

Pani
Maria Pańczyk-Pozdziej
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

W odpowiedzi na pismo Pani Marszałek z dnia 11 marca 2015 r., nr BPS/043-71-3071-PG/15, przy którym nadesłano oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego podczas 71 posiedzenia Senatu RP w dniu 5 marca 2015 r., a także w nawiązaniu do mojego pisma skierowanego do Pani Marszałek w dniu 13 kwietnia 2015 r., sygn. PG IV KSK 347/15, uprzejmie informuję, że w Wydziale Kasacji Departamentu Postępowania Sądowego Prokuratury Generalnej przeanalizowano akta postępowania i dokonano oceny prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. , na mocy którego Krystyna G. skazana została za przestępstwo z art. 212 § 2 k.k.

Przeprowadzona analiza akt postępowania Sądu Rejonowego w Rzeszowie, a także postępowania odwoławczego zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 30 września 2014 r., sygn. nie dostarczyła podstaw do kwestionowania prawidłowości prawomocnego wyroku, na podstawie którego skazana została Krystyna G.

Z treści nadesłanego do Prokuratora Generalnego oświadczenia senatora Grzegorza Wojciechowskiego wynika, że Krystyna G. została skazana za przestępstwo

zniesławienia określone w art. 212 § 1 k.k., w związku ze złożeniem przez nią zeznań w postępowaniu karnym, w którym występowała w charakterze pokrzywdzonej.

Zdaniem składającego oświadczenie senatora Grzegorza Wojciechowskiego taka sytuacja stworzyła niebezpieczny precedens, polegający na związaniu świadka ustawowym obowiązkiem składania prawdziwych zeznań, który realizując ten obowiązek, narażony został na poniesienie odpowiedzialności karnej.

Przeprowadzona w Departamencie Postępowania Sądowego analiza akt postępowania przeciwko Krystynie G. nie potwierdziła okoliczności wskazanych w oświadczeniu senatora Grzegorza Wojciechowskiego.

Krystyna G. została skazana za pomówienie w związku z zeznaniami złożonymi, nie we własnej sprawie i nie w postępowaniu karnym, lecz w postępowaniu cywilnym. Stanowiące przedmiot odpowiedzialności karnej zeznania złożyła w dniu 14 listopada 2008 r. w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Rzeszowie I Wydziale Cywilnym z powództwa osoby fizycznej o odszkodowanie i zadośćuczynienie. W toku tego postępowania Krystyna G. pomówiła swojego byłego przełożonego z zakładu pracy między innymi o to, że było wobec niego prowadzonych 6 – 7 sądowych postępowań karnych oraz o to, że pił alkohol w miejscu pracy, dopuszczał się mobbingu wobec pracowników i że dopuścił się, a także usiłował dokonać przestępstwa zgwałcenia.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie w sprawie z oskarżenia prywatnego, wyrokiem z dnia 15 stycznia 2014 r. uznał Krystynę G. winną zarzucanego jej czynu i skazał ją na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, na podstawie art. 212 § 3 k.k., orzekł wobec oskarżonej nawiązkę na rzecz oskarżyciela prywatnego w kwocie 1000 złotych, a także na podstawie art. 215 k.k. orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie jego treści w prasie. Nadto Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 6135,43 złotych. Sąd Okręgowy w następstwie apelacji złożonej przez oskarżoną, obrońcę oskarżonej oraz pełnomocnika oskarżyciela prywatnego utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelacje za oczywiście bezzasadne.

Przeprowadzone przez sąd pierwszej instancji postępowanie dowodowe wykazało, że Krystyna G. dopuściła się pomówienia osoby fizycznej. Nieprawdziwe

były jej zeznania dotyczące prowadzenia wobec oskarżyciela prywatnego 6 – 7 sądowych postępowań karnych, gdyż w rzeczywistości prowadzone były jedynie trzy postępowania karne i wszystkie zakończyły się prawomocnymi wyrokami uniewinniającymi. Zarzut spożywania alkoholu nie został potwierdzony, a żaden z przesłuchanych świadków nie widział oskarżyciela prywatnego w miejscu pracy w stanie nietrzeźwości. Nie znalazł również potwierdzenia w zeznaniach świadków zarzut dopuszczenia się przez oskarżyciela prywatnego przestępstwa zgwałcenia. W szczególności zaistnieniu takiego czynu zaprzeczyła osoba, która miała być pokrzywdzoną wskazanym przestępstwem.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie przeprowadził także dowód z akt postępowania, w którym oskarżyciel prywatny został prawomocnie uniewinniony od zarzutów usiłowania doprowadzenia Krystyny G. do poddania się obcowaniu płciowemu oraz wielokrotnego usiłowania doprowadzenia ją do poddania się obcowaniu płciowemu przez wykorzystanie stosunku zależności wynikającego z podległości służbowej.

Nie znalazł również potwierdzenia zarzut dotyczący stosowania przez oskarżyciela prywatnego mobbingu wobec pracowników.

Sąd ustalił, że Krystyna G. działała umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Sąd uznał także, że skazana wiedziała, iż zarzuty, które wysuwała są nieprawdziwe i zdawała sobie sprawę, że mogą one narazić oskarżyciela prywatnego na poniżenie go w opinii społecznej, a swoim działaniem mogła doprowadzić do utraty wobec niego zaufania, bowiem wypowiedziała się o nim w sposób zniesławiający.

Wyrok, który zapadł wobec Krystyny G. jest prawidłowy, oparty na prawidłowych ustaleniach faktycznych. Został poddany kontroli instancyjnej Sądu Okręgowego w Rzeszowie, której sposób przeprowadzenia nie budzi zastrzeżeń.

Sygnalizowane w oświadczeniu senatora Grzegorza Wojciechowskiego zastrzeżenia wobec prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 15 stycznia 2014 r. nie znalazły potwierdzenia.

Zgodnie z treścią art. 523 § 1 k.p.k. kasacja, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia może zostać wniesiona, jedynie w sytuacji, gdy prawomocne, kończące postępowanie orzeczenie sądu dotknięte jest rażącymi wadami prawnymi, a więc gdy naruszone zostały przepisy prawa o takim znaczeniu dla prawidłowego orzekania, że

mogło to mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia lub sąd wydał orzeczenie dotknięte uchybieniami stanowiącymi bezwzględne przyczyny odwoławcze.

Analiza przebiegu postępowania prowadzonego przeciwko Krystynie G. nie potwierdziła zaistnienia uchybień wskazanych w art. 439 k.p.k. lub też innego rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Z powyższych względów Prokurator Generalny nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie.

z wyrażeniem szacunku

Robert Hernand